نشست ماهانه هنرمندان موسیقی برگزار می‌شود

نشست ماهانه هنرمندان موسیقی» شنبه ۲۵ شهریور ساعت ۱۸ با حضور هنرمندان موسیقی در فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود.
تک‌نوازی تنبک ، معرفی آلبوم «دمساز» با حضور آهنگساز و «عبدالله ساور علیا» خواننده اثر، دونوازی تار و تنبک با همراهی آواز «امیرعباس ابراهیمی»، تار «فرامرز کلانتری»، تمبک «مهدی ایمانلو»، دستگاه همایون و آواز شوشتری، اشعار هوشنگ ابتهاج و ملک‌الشعرای بهار، معرفی کتاب «دوره مقدماتی موسیقی کودکان» تالیف رضا جمشیدی و معرفی آلبوم‌ها و تازه‌های نشر موسیقی بخشی‌هایی از برنامه‌های این نشست است.
علاقمندان جهت حضور در این برنامه می‌توانند به فرهنگسرای ارسباران واقع در خیابان جلفا مراجعه و برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌های ۲۰-۲۲۸۷۲۸۱۸ تماس بگیرند.

نقش مهم موسیقی در آیین‌های دینی به ویژه محرم

جواد شعبانی، موزیسین و مدرس موسیقی

در گذشته در میان همه اقوام و به خصوص آسیایی‌ها نقش موسیقی و ادبیات در هنگام اجرای آیین‌های دینی به قدری مهم بود که بدون موسیقی و شعر هیچ مراسمی اجرا نمی‌شده است. به همین دلیل است که در این نواحی موسیقی و هنر دینی مهم‌ترین بخش موسیقی و هنر را تشکیل می‌دهد.

موسیقی دینی و آیینی در ایران با توجه به نوع دین آیین‌های ویژه خاص خود را دارد. فرقه‌های مختلف اسلامی از جمله شیعه و سنی از موسیقی و نغمه‌های خاصی استفاده می‌کنند که با اعتقادات و نیازهای آیین آن‌ها همخوانی دارند.

در مقایسه با سایر ادیان موسیقی در ایران از نظر کیفیت و تنوع از سایر ادیان بالاتر است. موسیقی اسلامی بخش قابل توجهی از موسیقی ایرانی را تحت سیطره خود قرار داده و به شاخه‌های گوناگونی تقسیم شده است. در مقایسه با سایر هنرها، موسیقی دینی از اهمیت فوق‌العاده و رواج بسیار زیادی برخوردار است. موسیقی دینی ایرانی را می‌توان به انواع زیر تقسیم کرد:

- آیین‌های عاشورایی
- موسیقی نمایشی تعزیه
- موسیقی عبادی
- موسیقی عرفانی

یکی از این شاخه‌ها موسیقی عاشورایی است.. این گونه موسیقی از جهات گوناگون مورد توجه و اقبال مردم بوده است. اگرچه این موسیقی از غم‌انگیزترین و تأثر برانگیزترین نوع موسیقی است اما قسمت زیاد و قابل توجهی را در ایام محرم و تاسوعا و عاشورای حسینی و دیگر ایام عزاداری را در طول سال شامل می‌شود..

به گواهی اسناد تاریخی، ارتباط موسیقی ملی و مذهبی ایران، از قدیم‌الایام ارتباطی تنگاتنگ بود. در صفحه ۲۲۹ کتاب «تاملی در باب مداحی» نوشته رنجبر گل محمدی آمده است: «موسیقی اصیل و ملی مذهبی ما همان ترنمی است که از بالای منابر بر دل‌های مشتاقان نام حضرت اباعبدالله علیه السلام جاری می‌شده و با ضرب آهنگ اسرارآمیز سینه‌زنی به هق هق، حق‌جویان ختم می‌گشته است. ما نمی‌توانیم موسیقی ایرانی رابه دوبخش مذهبی وغیرمذهبی تقسیم کنیم. وعاظ وخطبای قدیم علاوه برداشتن علم،تقوا، ورع و زهد، از صدایی خوش برخوردار بوده و بر دقایق ظریف موسیقی ایرانی آشنایی کامل داشتند و اگرصحبتی نکرده‌اند شاید الزامی برای آن فراهم نشده است وگرنه کسی که روضه‌ها، زمینه‌ها ومصیبت‌ها را دردستگاه‌های مختلف و آن هم بی‌غلط می‌خواند با علم موسیقی غریبه نیست.»

آیین‌های عاشورایی بیشترین تنوع و بیشترین قسمت موسیقی دینی ایران را در بر می‌گیرد. آیین‌های عاشورایی با نوعی موسیقی ریتمیک همراه با حرکاتی سمبلیک همچون زنجیر زنی، سینه زنی، کف بر هم کوبیدن اجرا می‌شود.

در این مراسم از سازهای بادی و طبل‌های گوناگون استفاده می‌شود که در مقایسه با همین مراسم در کشورهای دیگر و کشورهای عربی نوع سازها فرق کرده و خود مراسم نیز دارای تفاوت‌های زیادی است.

در روزهای محرم، نوحه‌ها و مراثی گوناگون خوانده می‌شود که غیر از آن‌هایی که در تجلیل از امام حسین (ع) سروده و اجرا می‌شوند. نوحه‌های مربوط به حضرت عباس(ع)، علی اصغر(ع)، حضرت زینب (ع) و حضرت رقیه (ع) از اهمیت خاصی برخوردارند. مراسم آیینی شام غریبان نیز که به یاد اسرا و یتیمان بازمانده از فاجعه کربلا اجرا می‌شود بسیار رایج و متداول است و با شکوه خاص خود اجرا می‌شود. که این مراسم به خاطر آشفتگی اسیران کربلا بر عکس مراسم زنجیرزنی و سینه زنی در روزهای دیگر بدون همراه داشتن بیرق و پرچم و وسایل روشنایی برگزار می‌شود. در نواحی مختلف ایران هم آیین‌های بی‌شماری در مورد فاجعه کربلا اجرا می‌شود که در همه آن‌ها موسیقی نقش بسیار مهمی دارد از جمله این مراسم می‌توان قالی‌شویان اردهال کاشان، مراسم نخل‌گردانی، قنبرخوانی، مقتل خوانی و مراسم چمر اشاره کرد.

از این روست که؛ ایام محرم و عزاداری حضرت سیدالشهدا (ع) از دیرباز، فرصت مغتنمی در اختیار آوازخوانان و نوازندگان قرار می‌داد تا ضمن حضور در مراسم عزاداری، هنر خود را به دیگران عرضه کنند و بتوانند آن‌ها را با خود همراه کنند. برگزاری این مراسم، نقش مهمی در حفظ فرهنگ موسیقایی داشت و آوازخوانان باید ویژگی‌های خاصی داشتند تا برای روضه خواندن دعوت شوند.

نامزدهای نهایی «من بوکر» معرفی شدند

اسامی شش نویسنده راه‌یافته به مرحله نهایی جایزه «من بوکر» اعلام شد.

«گاردین» نوشت: نویسندگان نام‌آشنایی چون «آلی اسمیت»، «پل آستر» و «جورج ساندرز» به فهرست نامزدهای نهایی «من بوکر» ۲۰۱۷ راه پیدا کردند.

«سباستین بری»، «زادی اسمیت»، «آروناتی روی» و «کلسون وایت‌هد» ـ برنده «پولیتزر» ۲۰۱۷ ـ هم از چهره‌های برجسته‌ای هستند که موفق نشدند به این مرحله راه پیدا کنند.

امسال سومین دوره‌ای است که نویسندگان آمریکایی شانس شرکت در رقابت ادبی «بوکر» را پیدا کردند و حضور پررنگی نسبت به نویسندگان برجسته انگلیسی از خود نشان دادند.

در این فهرست نام «پل آستر» و «جورج ساندرز» که از مشهورترین نویسندگان آمریکایی هستند، بیش از دیگر نویسنده‌ها خودنمایی می‌کند. «آستر» با کتاب «۴۳۲۱» و «ساندرز» با رمان «لینکلن در باردو» وارد گردونه این رقابت شده‌اند.

«آلی اسمیت» که پیش‌تر سه بار به فهرست نهایی نامزدی «من بوکر» راه پیدا کرده، در این دوره با کتاب «پاییز» نامزد شده است. «فیونا مازلی» نویسنده ۲۹ ساله انگلیسی و نویسنده رمان «اِلمت» است که رودرروی این نویسنده‌های قدر قرار گرفته است.

«تاریخ گرگ‌ها» نوشته «امیلی فریدلوند» و «از غرب خارج شوید» اثری از «محسن حمید» دو اثر راه‌یافته دیگر به مرحله نهایی «بوکر» ۲۰۱۷ هستند. پیش‌بینی وب‌سایت «لد بروکس» نشان می‌دهد «ساندرز» برای دریافت این جایزه شانس دو به یک دارد. پس از او «حمید» و «مادلی» در رتبه دوم هستند. سایت «بوکیز» هم پیش‌بینی کرده «پل آستر» شانس پنج به یک و رقیب‌های او «فریدلوند» و «اسمیت» شانس شش به یک برای دریافت «بوکر» امسال دارند.

سال گذشته «پل بیتی» به‌عنوان اولین نویسنده آمریکایی توانست جایزه «من بوکر» را با رمان «Sellout» از آن خود کند؛ این رمان تاکنون ۳۶۰ هزار نسخه چاپی فروخته است و فروش آن یک هفته پس از کسب جایزه ۶۵۸ درصد افزایش یافت.

جایزه «من بوکر» که اولین‌بار در سال ۱۹۶۹ برگزار شد، جایزه‌ای است برای بهترین اثر ادبیات داستانی که به زبان انگلیسی نوشته

شده است. این جایزه بیش از ۴۰ سال فقط به نویسندگان کشورهای مشترک‌المنافع، انگلیسی‌ها و ایرلندی‌ها تعلق می‌گرفت، اما از دو سال پیش با وضع قوانین متفاوت، تمام آثار نوشته‌شده به زبان انگلیسی حق شرکت در آن را پیدا کرده‌اند.

برنده نهایی جایزه «من بوکر» ۲۰۱۷ در تاریخ ۱۷ اکتبر (۲۵ مهر) معرفی خواهد شد.

اجرای پژوهشی در اصفهان با محوریت ریتم

«بررسی ادوار موسیقایی در موسیقی ایرانی و مقامی» به همت کامیار فانیان برگزار می‌شود

اجرای پژوهشی «بررسی ادوار موسیقایی در موسیقی ایرانی و مقامی» به همت کامیار فانیان در اصفهان برگزار می‌شود. این اجرا روز ۲۵ شهریور ۱۳۹۶ در کتابخانه مرکزی شهرداری روی صحنه می‌رود.

کامیار فانیان درباره این اجرا می‌گوید: «پدیده‌ای که شاید در موسیقی ایران کمتر به آن پرداخته شده، ریتم است. بررسی دقیق مسئله ریتم می‌تواند بستر تازه‌ای را برای آموزش، تحقیق و آهنگسازی در موسیقی ایرانی فراهم کند. اجرای ما شامل تک‌نوازی دوتار شرق خراسان است و در این اجرا توضیحاتی از رساله‌های قدیمی از جمله شیخ صفی‌الدین ارموی و رساله بنایی درباره ادوار موجود در موسیقی ایرانی بیان می‌شود. در این اجرا توضیح‌هایی درباره مسئله ریتم در موسیقی ایرانی و موسیقی نواحی را شرح می‌دهم و با ارائه مثال‌های عملی، این مسئله برای شنوندگان و حاضران در اجرا شرح داده می‌شود.»

فانیان همچنین می‌گوید: «من دوتار شرق و شمال خراسان، تنبور منطقه گوران و دوتار ترکمن را در سالیان گذشته آموخته‌ام و در عین حال سه تار را در محضر استادانی مانند محمدرضا لطفی، مسعود شعاری، داریوش طلایی، ارشد تهماسبی و علی بیانی کار کرده‌ام. این گشتن در موسیقی ایرانی و سیر در نقاط مختلف ایران، مسائلی در موسیقی این مناطق را برایم هویدا کرده که شاید برای دیگران دست‌یافتنی نباشد. امیدوارم این اجرای پژوهشی آغازی باشد تا ریتم در موسیقی محلی کابرد بیشتری در موسیقی ایرانی پیدا کند. این مسئله می‌تواند برای کسانی جالب باشد که می‌خواهند با افق‌های جدید به آهنگسازی در موسیقی ایرانی بپردازند.»

اجرای پژوهشی «بررسی ادوار موسیقایی در موسیقی ایرانی و مقامی» روز ۲۵ شهریور ۱۳۹۶ در اصفهان و در کتابخانه مرکزی شهرداری واقع در خیابان باغ گلدسته برگزار می‌شود. علاقه‌مندان به حضور در این اجرای پژوهشی می‌توانند با شماره ۰۹۱۳۳۲۷۶۷۳۸ هماهنگی لازم را انجام دهند.

اعتراض تناولی به حبس موزه بانک پاسارگاد

پرویز تناولی چهره شاخص هنر ایران هم به جمع هنرمندانی پیوست که به حبس موزه بانک پاسارگاد در فرهنگستان هنر معترض هستند. تناولی اعلام کرد:« به نظر من حبس آثار موزه بانک پاسارگاد،یک اشتباه بزرگ و از چند جهت مضر است.»

او توضیح : «برای نخستین‌بار یک بانک بر اساس یک طراحی و برنامه مشخص به خرید آثار تجسمی پرداخت و اتفاقا توانست نمونه‌های ارزشمند را در یک موزه قابل توجه گرد آورد. حال ممکن است حبس این آثار زمینه‌ساز فرار سرمایه از هنر شود.» تناولی اضافه کرد: « ورود بانک ها به عرصه هنر در دنیایک امر مرسوم است و آن‌ها با هدف تعهد اجتماعی و نیز سرمایه‌گذاری به حمایت از آثار هنری می‌پردازند. بانک پاسارگاد بر اساس همین مولفه جهانی هم خدمات فرهنگی قابل توجهی در عرصه‌های مختلف هنری انجام داد و هم خوشبختانه از حضور در حراج‌های بین‌المللی سود قابل ملاحظه‌ای برای سپرده‌گذاران خود کسب نمود. باید این حرکت به الگویی برای بنگاه‌های بزرگ اقتصادی بدل شود.»

این مجسمه‌ساز پیشرو گفت :«ضرر دیگر متوجه بازدیدکنندگان داخلی و خارجی این موزه است و همین طور دانشجویان هنر که روزانه به تماشای این گنجینه می‌رفتند و در فقدان یک موزه دائمی برای هنر مدرن ایران از آثار گنجینه بانک پاسارگاد دیدن می‌کردند.»

رکورددار فروش گرانترین اثر هنری در خاورمیانه درباره تعاملش با بانک پاسارگاد گفت:« خودم فقط یک اثر به بانک پاسارگاد فروختم که همان مجسمه دیوار پرسپولیس بود و الحمدالله فروش خوبی در حراج کریستیز داشت و توانست زمینه ساز سربلندی برای هنر ایران شود. من از آن تجربه، خاطرات خوبی دارم البته بانک آثاری دیگر از من را از طریق حراجی‌ها و مجموعه داران خریده است.»

خالق مجسمه هیچ ادامه داد: «من هم به همراه جامعه فرهنگ و هنر در روز افتتاحیه موزه بانک پاسارگاد حاضر بودم و از نزدیک این گنجینه را دیدم. امیدوارم دیگر بانک‌ها موفقیت بانک پاسارگاد و روند ارزش افزوده آثار هنری را الگو قرار دهند و با سرمایه گذاری بر آثار هنرمندان ایران، زمینه پیشرفت هنر ایران را فراهم کنند.»

شایان ذکر است پیش‌تر چهره‌هایی مانند آیدین آغداشلو، نصرالله افجه‌ای، علیرضا سمیع آذر، لیلی گلستان، علی شیرازی، پریبوش گنجی، مصطفی دشتی، ناصر پلنگی، طاهر شیخ الحکمایی، جلال شباهنگی و حجت امانی به حبس موزه بانک پاسارگاد در فرهنگستان هنر اعتراض کرده‌اند.

«آشنایی با مبانی شبیه‌خوانی» منتشر شد

داوود فتحعلی بیگی نویسنده، پژوهشگر، مدرس و کارگردان از انتشار کتاب تازه خود با عنوان «آشنایی با مبانی شبیه‌خوانی» خبرداد.

داوود فتحعلی بیگی نویسنده، پژوهشگر، مدرس و کارگردان تئاتر که بخش اعظم سال‌های فعالیت هنری خود را صرف پژوهش در مورد گونه‌های مختلف نمایش ایرانی و بالاخص تعزیه کرده، به تازگی این اثر را برای چاپ به انتشارات سوره مهر سپرده است. این پژوهشگر عرصه تئاتر آیینی سنتی، درباره این کتاب اظهار داشت: از آنجا که کتاب‌هایی با موضوع تعزیه فارغ از جنبه های آموزشی و درسی است، در این کتاب سعی شده تا با استفاده از منابع مختلف، امکان آشنایی با وجوه گوناگون تعزیه فراهم شود.

فتحعلی بیگی خاطرنشان کرد: گرچه باید گفت با مطالعه این کتاب نمی‌توان یک شبه تعزیه‌خوان شد و طبیعتا می‌بایست مطالعه همراه با کار عملی و میدانی باشد، ولی این کتاب که به سفارش معاونت پژوهش حوزه هنری آماده شده، می‌تواند منبع مناسبی برای علاقه مندان به این گونه نمایشی باشد.

وی همچنین درباره فصول کتاب افزود: کتاب از ۱۲ فصل تشکیل شده که شامل بخش‌هایی چون تاریخچه، اشخاص و مخلوقات بازی، تعریف تعزیه، اقسام تعزیه و همچنین یک شبیه نامه آزمون سیاوش است. بخش پایانی نیز در ارتباط با تعزیه و تئاتر روایتی است که جلوه‌های مختلف تعزیه در آن بررسی شده است. این پژوهشگر نمایش‌های ایرانی با بیان اینکه از کتاب «تعزیه و تعزیه خوان از آغاز تا دوره قاجار در تهران» به نویسندگی زنده یاد عنایت الله شهیدی در بخش‌های مربوط به «ادبیات در شعر» کتاب «آشنایی با تعزیه» استفاده شده است، خاطرنشان کرد: در کتاب «آشنایی با تعزیه» بخشی نیز مربوط به اطلاعات و پژوهش های میدانی خودم از سال ۶۳ تاکنون است. در آن سال‌ها به صورت دائم با تعزیه‌خوانان تهران در ارتباط بودم؛ به خصوص زمانی که در تالار محراب حضور داشتم و از تجربیات زنده یاد هاشم فیاض و همراهان ایشان استفاده کردم و می‌توان گفت بسیار مدیون ایشانم.

یاد

۲۵ شهریور روز سالخوردگان در تقویم ایرانیان باستان

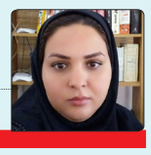

الهام رئیسی‌فراد نبه – روزنامه‌نگار

روزهای بسیاری در تقویم باستانی ما وجود دارد که نشان از فرهنگ غنی ایران است، گرچه زندگی ماشینی و بی‌عاطفگی در عصر سرعت روز به روز خانه‌های سالمندان را پرتر می‌کند و خانه‌ها را خالی‌تر از این نعمت اما سالخوردگان از زمان ایران باستان در فرهنگ ما نقشی عظیم دارند و منابع عظیم تجربه و اخلاقند و گنج عظیم هویتی ما هستند. ایرانیان عهد باستان نخستین مردمی بوده‌اند که برای ادای احترام و بزرگداشت و سپاسگزاری از سالخوردگان روز مشخصی را در سال تعیین کرده بودند و این روز، ۲۵ شهریور ماه هر سال بوده، قدمت آن به ۳ سه هزار سال می‌رسد و جالب آنکه نخستین قانون کیفر عمومی ایران عدم توجه فرزندان به والدین سالخورده را جرم شناخته بود که مجازاتی از درجه جنحه داشت.در آن زمان و تا ۱۴ قرن پیش، روزهای هر ماه ایرانی نام خاص داشت و روز ۲۵ شهریور «اشیش وانگ Ashish vangh» خوانده می‌شد که روز رحمت خدا، اخلاقیات و معنویات و روان پاک بود. ماه شهریور «شهرورshehrevar» تلفظ می‌شد. پس از انقراض ساسانیان، چون در ایام نوروز هم به دستبوس پیران قوم رفتن رسم بود، این مراسم اختصاص به نوروز یافت و به تدریج روز سالخوردگان (۲۵ شهریور) کمرنگ و در ایران به فراموشی سپرده شد. ولی، کشورهای دیگر و عمدتا از قرن بیستم آن را برای خود احیاء کرده‌اند که در کشورهای انگلیسی زبان به «سینیور دی» معروف است. در سال ۱۷۲۰ میلادی جاماسب ولایتی که «دستور زرتشتیان» کرمان بود به بمبئی رفت تا تاریخچه «روز سالخوردگان» را با سایر محققان پارسی هند بنویسند و آن را زنده کنند که بعدا مینوچهر هومجی از پارسیان بمبئی هند این کار را کرد. ژاپنی‌ها نیز ۱۵ سپتامبر (۲۴ شهریور) را به عنوان روز سالخوردگان برگزار می‌کنند که گمان نمی رود ربطی به روز باستانی سالخوردگان ایران داشته باشد. در هر صورت باید توجه داشت که رابطه هویت و فرهنگ و در ضلع سوم انسان رابطه‌ی بازتولید است، فرهنگ و هویت یک کشور بی‌حضور انسان شکل نمی‌گیرد و چه موضوعی بالاتر از گذشته ، انسان زمان‌مند و نسل قدیم که به فرهنگ رنگ اصالت می‌بخشد. به غیر از بحث بهداشت و رفاه باید به بعد فرهنگی و آموزشی این قشر نیز توجه ویژه کرد و نکاتی چون: تغییر نگرش نسبت به سالمند و دوره سالمندی و نهادینه سازی روند حمایت از آنان، ایجاد بستر مناسب برای مشارکت اجتماعی سالمندان، فعال کردن سالمندان در برنامه ریزی‌ها، توسعه ارتباط بین نسل‌ها، ترویج آگاهی‌های بهداشتی و شیوه صحیح زندگی، بسترسازی جهت بروز توانایی‌ها و تجربیات سالمندان، ایجاد فرصت‌هایی برای عرضه آثار فرهنگی، هنری و علمی سالمندان، اشاعه فرهنگ بزرگداشت و تکریم سالمندان، تقویت تشکل‌های غیر دولتی سالمندان و حامی سالمندان، حفظ هویت فرهنگی توسط سالمندان را در برنامه‌ها و سیاست‌گذاری‌های خرد وکلان مدنظر داشت.

در آخر بگوییم که سنت‌های دیرینه وکهن ایرانی سرآمد رسم‌های قرن‌های گذشته در دنیا بوده، آن‌ها را زنده نگهداریم. پیران وسالخوردگان رامحترم بداریم وگوشه‌ای ازتنهایی‌شان راپرکنیم.

کتابخانه‌ای برای زندگی بهتر

کتاب «روش برخورد با افراد دشوار»

نویسنده: سم هورن
ترجمه: نفیسه معتکف
انتشارات: درسا

روش برخورد با افراد دشوار با عنوان فرعی «به جای کناره‌گیری از مردم، چگونه با آن‌ها ارتباط برقرار کنیم » یک کتاب در زمینه برقراری ارتباطات مفید اجتماعی محسوب می‌شود.

تانگ فو اسمی است که نویسنده برای مطالب کتاب خود استفاده می‌کند. تانگ در زبان انگلیسی به معنای "زبان" است و فو به ورزش‌های رزمی اشاره دارد. بنابراین تانگ فو از دیدگاه نویسنده یعنی اینکه چطور از زبان خود به نحو مناسبی، مثل یک هنر رزمی استفاده کنیم.

نویسنده در مقدمه کتاب، هدف خود را از تانگ فو چنین بیان می‌کند:

هدف تانگ فو! این است که چگونه می‌توانید اعتماد به نفس خود را تقویت کنید تا کسی نتواند با حرف‌هایش شما را آزار دهد و زمانی که کسی شما را برمی انگیزد، بتوانید با استفاده از روش‌های مشابه هنرهای رزمی این کتاب که ذهن و زبان را تقویت می‌کند، ماهرانه از خود حمایت کنید.

سم هورن، نویسنده کتاب، در مورد روش‌های مطرح شده در این کتاب چنین می‌گوید:

این روش‌ها به شما یاد می‌دهد که ماهرانه افراد بدقلق و بدزبان را خلع سلاح کنید تا روابط اجتماعی‌تان کمتر با تنش همراه باشد و زندگی‌تان لذت بخش‌تر شود.

دست آخر، یاد می‌گیرید چطور روی پاهای خود بایستید بی‌آنکه شست پای دیگران را لگد کنید، که با این حساب، نه لطمه می‌بینید و نه به کسی لطمه می‌زنید.

درباره روش برخورد با افراد دشوار

در زمینه روابط بین فردی و ارتباطات اجتماعی، این کتاب بدون شک یک کتاب مفید و موثر می باشد.

روش‌های بسیار زیادی در کتاب مطرح می‌شود و این روش‌ها شما را برای برخورد با هر فرد دشواری آماده می‌کند. اگرچه همه مطالب کتاب ممکن است با فرهنگ ما سازگار نباشد، اما می‌توان از ۹۵ درصد گفته‌های این کتاب استفاده مفید کرد.

یک نکته مثبت و بسیار عالی در مورد کتاب روش برخورد با افراد دشوار این است که، تمامی تکنیک‌ها و راه حل‌ها در قالب مثال توضیح داده شده است. مثال‌های واقعی که شرکت کنندگان در همایش‌ها و سخنرانی‌های سم هورن آن‌ها را مطرح کرده‌اند.

قبلا هم اشاره کردم که روش‌های این کتاب بسیار زیاد هستند و ممکن است شما را گیج کند که از کدام روش استفاده کنید. خود نویسنده هم به این مسئله اعتراف کرده و به همین خاطر در قسمت « سخن آخر» در پایان کتاب در مورد این موضوع صحبت کرده و پیشنهاداتی را نیز مطرح کرده است. پیشنهاد من هم این است که قبل از خواندن مطالب کتاب، ابتدا انتهای کتاب را بخوانید تا بتوانید به شکل کارآمدتری از مطالب کتاب استفاده کنید.

قسمت‌هایی از متن کتاب روش برخوردبا افراد دشوار

اگر از روش برخورد مردم خوشت نمی آید، حق انتخاب داری. می‌توانی بدون فکر واکنش نشان دهی و هرچه به ذهنت رسید، بر زبان بیاوری. یا می‌توانی لحظه‌ای درنگ کنی و مسئله را از دید طرف مقابل ببینی. به این ترتیب، خودت به آرامش خیال دست می‌یابی.

"تو نمی‌توانی برای کسی که منطق سرش نمی‌شود، دلیل و منطق بیاوری." –جاناتانسویفت

از حالا به بعد، توضیح نده و توجیه نکن. به جای اینکه وقتت را تلف کنی تا چیزی را برای کسی توضیح بدهی که چرا اشتباهی رخ داده است، صرفا سعی کن با استفاده از کلمات، اوضاع را روبه راه کنی. جیمز ماتیو گفته است: «کسانی که روشنایی و نور به زندگی دیگران می‌تابانند، خودشان هم از موهبت آن برخوردار می‌شوند.»

بگو و مگو صرفا وقت تلف کردن است، چون تو نمی‌توانی گذشته را تغییر بدهی، فقط می‌توانی از آن درس عبرت بگیری. بنجامین فرانکلین خردمندانه نتیجه گرفته بود که اگر قرار باشد در آرامش زندگی کند، باید درباره‌ی آنچه می داند حرف بزند، نه اینکه در مورد آنچه می بینید قضاوت کند.